

[Hans Hansen (Rørby).]

foreningen Udtryk for den Anskuelse, at Landbruget er et særlig højt beskyttet Erhverv. Hr. Madsen-Mygdal har i en Tale ved de jyske Landboforeningers Møde i Aarhus i Lørdags heroverfor sagt, at det maatte være en Spøg fra Statsministerens Side, thi, sagde Madsen-Mygdal, Landbruget kan ikke beskyttes, det faar 80 pCt. af sine Produkter afsat paa Verdensmarkedet. Der er ingen Tvivl om, at Hr. Madsen-Mygdal har Ret i sin Betragtning, at Landbruget kan ikke beskyttes. Jeg tror, det var gavnligt, om Partiet Venstre ogsaa her i Rigsdagen vilde drage sine Slutninger og lære af Hr. Madsen-Mygdals Tale og kræve alle Landbrugsordninger afskaffet. Hr. Madsen-Mygdal har ganske Ret i, at Landbruget er ikke beskyttet og kan ikke beskyttes, men ved at modtage de Fedteskillinger, som Ordningerne skaber Betingelse for, maa Landbrugets Mænd altsaa udsætte sig for at høre denne Spøg fra Statsministeren — og hvad der er værre, Partiet Venstre kan heller ikke med nogen som helst Slagkraft kræve, at andre Erhverv skal miste den Statsbeskyttelse, som særlig Storindustrien nyder gennem Told og Valutacentral, naar Partiet selv gaar med til Statsstøtte.

Statsministeren sagde ogsaa et Par andre Ting paa nævnte Møde i Ingeniørforeningen, nemlig, at han havde ikke noget imod, at Industrien fik, som Statsministeren sagde, en beskeden Beskyttelse. Statsministeren sagde ogsaa, hvad der har været refereret i „Berlingske Tidende“: at han havde ikke noget imod, at vi fik nogle flere Soldater, og det faar vi vel ogsaa. Der er virkelig meget at lære af alt det. Det viser, hvad vi kan vente af Regeringen i den nærmeste Tid: mere Beskyttelse til Storindustrien og flere Soldater. Det arbejdende og forbrugende Folk er sikkert ogsaa klar over, hvad det betyder, nemlig dyrere Varer og højere Skatter.

Man maa nok sige, at der er meget forandret i den sidste halve Snes Aar, hvis man læser Regeringsorganet „Social-Demokraten“ nu og sammenligner med, hvad der blev skrevet, før den nuværende Regering blev dannet, hvor der blev raset og svovlet imod Militarismen og Skorstensbaronerne. Der er virkelig Forskel paa den Gang, da en Redaktør af „Social-Demokraten“ maatte pantsætte sin Frakke for at faa Bladet ud, og saa nu, hvor Arbejdernes Repræsentanter nyder al venlig Opmærksomhed fra Storindustriens Side. Natur-

ligvis, naar Landets betydeligste Repræsentant for Arbejderne lover Beskyttelse til Storindustrien og flere Soldater, ja, saa er det ogsaa en Arbejderpolitik i Gaaseøjne. Man kan forstaa, at det er ikke morsomt for Det konservative Folkeparti, thi det er kun rimeligt, at Regeringen ogsaa paa det Omraade nyder Konservatismens Bevaagenhed. Socialdemokraterne faar sikkert ogsaa de Konservatives Stemmer i Fremtiden, naar Partiet har taget de Konservatives Politik, og saa kan det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gaa hjem og lægge sig.

Det store Spørgsmaal er fremdeles: Hvad agter Regeringen at gøre, for at Landets Befolkning paa naturlig Maade kan faa Del i alle de Rigdomme, som Naturen giver os, og som Menneskets Snille og Ingeniørkunst muliggør, for at Befolkningen kan faa til Livets Behov med mindre fysisk Slid og Slæb end før? Og Landbrugs-krisen; som man har talt saa meget om igennem mange Aar, er den fremdeles løbende? Ja, saa længe Henstandslove, Statshjælp til Rentebetaling og Tilskudsordninger anvendes, saa længe vi har hundrede Tusinde arbejdsledige, saa længe har vi Krise i Landet, thi denne Tilstand er uholdbar i det lange Løb.

Det er sagt og skrevet saa ofte, at Krisen er noget, der er kommet til os udefra, og som vi selv er helt uskyldige i, det er sagt saa ofte, at de fleste Mennesker vist snart tror derpaa. Vi har Gang paa Gang fra Retsforbundets Side gendrevet den Paa-stand, men den synes at have det paa samme Maade som Katten med de syv Liv. Jeg vilde gerne endnu en Gang dokumentere, at Krisen her i Landet skyldes ikke svigtende Afsætningsforhold, skyldes ikke danske Landmænds Udygtighed, saa at det skulde være nødvendigt, at Staten i den Grad støtter Landbruget, og skyldes ej heller daarlig Udnyttelse af Landbrugets Jord.

Tager vi en periodevis Oversigt over Afsætningen af vore Landbrugsvarer, og anvender vi Perioderne 1901—1905, 1910—13, 1933—37, saa viser det sig, at vi i Perioden 1901—05 udførte gennemsnitlig aarligt Landbrugsvarer for 260 Mill. Kr. I Perioden 1910—13 udførte vi af Landbrugsvarer gennemsnitlig aarligt for 340 Mill. Kr. I Perioden 1933—37 udførte vi gennemsnitlig aarligt for 980 Mill. Kr. Landbrugsvarer. Udførselen fordeler sig saaledes: af Smør 95 Mill. kg i 1905, 90 Mill. kg i 1913 og 150 Mill. kg i 1937. Af Flæsk og Skinke har vi udført: 75 Mill. kg i 1905, 120 Mill. kg i 1913, 215 Mill. kg i 1937. Tager vi den tredie store Artikel for Landbrugsvarer,